

Ένα κάθε μήνα.

Άγαπητοί μου ένοριτες,

Η Αγία μας Εκκλησία τόν μήνα Φεβρουάριο γιορτάζει τό γεγονός τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου μας ἀπό τόν υπεραιωνόβιο Συμεών καί τήν εἴσοδό Του στόν Ναό τοῦ Σολομῶντος.

Σαράντα ἡμέρες μετά τήν υπερφυσική γέννηση τοῦ Ἰησοῦ, ἡ μητέρα του Μαρία καί ὁ Ἰωσήφ τόν εἰσάγουν στό Ναό, τόν παρουσιάζουν στόν Θεό καί προσφέρουν τήν ὀφειλόμενη θυσία. Μόλις εἰσῆλθαν στήν αὐλή τοῦ Ναοῦ, τοὺς συνάντησε ἕνας γέροντας σεβάσιμος, ὁ Συμεών, στόν ὁποῖο τό Ἅγιο Πνεῦμα εἶχε πεί ὅτι, δέν θά πεθάνει, ἂν δέν ἰδεῖ τόν Μεσσία, τόν Χριστό τοῦ Κυρίου. Αὐτός ὁ γέροντας, πῆρε τόν Ἰησοῦ στήν ἀγκαλιά του, καί ἀφοῦ εὐλόγησε τόν Θεό, εἶπε μία μικρή ἀλλά πολύ γλυκειά καί ταυτόχρονα πανηγυρική ὠδή: **«Νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλον σου Δέσποτα κατὰ τό ρῆμα σου ἐν εἰρήνῃ, διότι εἶδα τόν σωτήρα τοῦ κόσμου»**. Καί ἐνῶ ὁ Ἰωσήφ καί ἡ μητέρα τοῦ Ἰησοῦ θαύμαζαν καί ἀποροῦσαν μέ τά λεγόμενα, συνεχίζει ὁ Συμεών καί λέγει: **«Οὗτος κεῖται εἰς πῶσιν καί ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ καί εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον»**.

Τά λόγια τοῦ Συμεών, **«Θεέ μου, ἄφησέ με νά πεθάνω, ἀφοῦ εἶδα τόν Μεσσία»**, τά ἄκουσαν πολλοί. Ἦταν μία δημόσια διακήρυξη! Αὐτός εἶναι ὁ Μεσσίας! Μία ἄλλη γερόντισσα, ἡ Ἄννα, 84 ἐτῶν, μόλις εἶδε καί ἄκουσε ὅσα γινόταν ἐκεῖ, πίστεψε, δόξαζε τόν Θεό καί τό διακήρυττε σέ ὅλους, ὅσοι **«προσδέχονταν τή λύτρωση σιά Ἱεροσόλυμα»**, ὅσοι ἀνέμεναν τή λύτρωση καί τή σωτηρία. Ἦρθε ὁ λυτρωτής, ὁ Σωτήρας!

Αὐτοί οἱ δύο, εἶδαν τόν Μεσσία! Τόν κατάλαβαν! Οἱ ἄλλοι ἔβλεπαν ἕνα μικρό παιδί. **«Τί μᾶς λένε αὐτοί οἱ δύο ξεκούτηδες γέροι; Ὁ Θεός ἔγινε ἄνθρωπος; Αὐτό τό παιδί θά μᾶς σώσει; Μέ τέτοιους φτωχοὺς καί ἄσημους γονεῖς;»** Καί δέν πίστεψαν.

Καθ' ὅλην τή διάρκεια τῆς ἱστορίας πολλοί ἀποδέχθηκαν τόν Ἰησοῦ ὡς Μεσσία, ὡς Υἱό τοῦ Θεοῦ, πού ἔγινε ἄνθρωπος. Ἀλλά καί ἄλλοι πολλοί δέν τόν πίστεψαν.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὅμως, μέσα σιά Ἱερά Εὐαγγέλια ἐμφανίζεται μέ ἀδιάσειστα ἐπιχειρήματα λόγων καί ἔργων ὅτι, εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, πού ἔγινε ἄνθρωπος, γιά νά σώσει τοὺς ἀνθρώπους. Γιατί, ἄραγε, ἄλλοι τόν πιστεύουν καί ἄλλοι τόν ἀπορρίπτουν;

Μία ἀπλή ἐξέταση, μία κοντρική ἔρευνα μέσα στήν Ἱστορία, θά μᾶς δείξει ὅτι, τό πρόβλημα δέν εἶναι στόν Ἰησοῦ Χριστό, ἂν δηλαδή τά διαπιστευτήριά του ἦταν ἀρκετά καί ἀκριβῆ καί σαφῆ. Τό πρόβλημα εἶναι στούς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐνῶ βλέπουν, δέ βλέπουν καί ἐνῶ ἀκοῦν δέν καταλαβαίνουν. Καί ρωτᾷ ὁ Ἡσαΐας: **«Κύριε τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν»**, ποῖός πίστεψε στό κήρυγμά μας; Λίγοι, κάποιοι. Μά ὁ λόγος ἦταν ἀληθινός, τά γεγονότα φανερά ἰσχυρά. Θά πεί ὁ Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής: **«Τοσαῦτα αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν»**. (Ἰω. ΙΒ' 3) Ἐνῶ ἔκανε τόσο μεγάλα θαύματα μπροστά τους, δέν τόν πίστευαν. Τόν εἶχαν μπροστά τους τόν Χριστό, γιατί δέν τόν πίστευαν;

Ὅσο γιά σήμερα, θά μπορούσαμε νά ποῦμε: Ὁ Χριστιανισμός εἶναι ἡ πύξ δοκιμασμένη πίστη μέσα στήν οἰκουμένη. Ὁ λόγος εἶναι ἀληθής, τέλειος! Ὁ τρόπος τῆς ζωῆς, ἅγιος! Οἱ ὁμολογίες τῶν πιστῶν, πλῆθος! Τά θαύματα, ἄπειρα! Ἡ ἐπαλήθευση τῶν

προφητειῶν, καταπληκτική! Οί διωγμοί, οί πίο ἄγριοι! Ὁ χριστιανισμός δοκιμάσθηκε «ὡς ὁ χρυσός ἐν πωνευτηρίῳ» (καμίνοι) καί λάμπει μέσα στήν οἰκουμένη! Τότε, γιατί δέν τόν ἀποδέχονται;

Πολύ πικρά εἶπε τήν προφητεία του ὁ Θεοδόχος Συμεών, ὅτι «πολλοί θά τόν γνωρίσουν τόν Ἰησοῦ, ἀλλά δέν θά τόν πιστεύουν, καί θά πέσουν, θά χαθοῦν, καί πολλοί ἀκούγοντας τόν λόγο, τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, θά ἀντιλέγουν καί θά ἀπιστοῦν, καί θά κατακρίνονται».

Εἶναι καί τό ἐρώτημα τῶν πιστῶν πικρό. Γιατί οἱ ἄνθρωποι νά μὴν πιστεύουν στόν ἕνα καί μοναδικό καί ἀληθινό Ἅγιο Τριαδικό Θεό; Γιατί; Ἄπαντάει ὁ Ἡσαΐας: «Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμούς καί πεπώρωκεν... τήν καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καί νοήσωσι τῇ καρδίᾳ καί ἐπισηραφῶσι καί ἰάσονται αὐτούς», «Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτε εἶδε τήν δόξαν αὐτοῦ καί ἐλάλησε περί αὐτοῦ». (Ἰω. ΙΒ΄ 40). Ποιός εἶναι αὐτός πού τοὺς τύφλωσε; Ὁ διάβολος! (Β΄ Κορ. Δ΄ 4) «ὁ Θεός τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσε τά νοήματα (τό νοῦ) τῶν ἀπίστων, εἰς τό μὴ αὐγᾶσαι αὐτοῖς (νά μὴ δοῦν τό φῶς) τόν φωτισμόν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστίν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ».

Πῶς τυφλώνει τόν νοῦ καί πωρώνει τήν καρδιά ὁ διάβολος;

1) Μέ τήν ἀπιστία. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀπιστεῖ μετά ἀπό τόσες καί τόσες ἀποδείξεις, τυφλώνεται ὅλο καί περισσότερο.

2) Μέ τήν κακή προαίρεση καί τήν προκατάληψη. Αὐτά τυφλώνουν τόν ἄνθρωπο.

3) Μέ τήν ἄγνοια τῶν Γραφῶν. Ὅσοι συστηματικά θέλουν νά ἀγνοοῦν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀνοηταίνου, καί στά λόγια τους καί στίς πράξεις τους. Εἶναι πραγματικά τυφλοί. Καί τέτοιοι μπορεῖ νά βρίσκονται ἀκόμη καί σέ ὑψηλές θέσεις μέσα στήν κοινωνία, γιά τοὺς ὁποίους εἶπε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός: «Ὅδῃ οἱ εἰσὶ τυφλοί τυφλῶν. Τυφλός δέ τυφλόν ἐάν ὀδηγῆ, ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται». (Ματθ. ΙΕ΄ 14)

4) Μέ τήν κραιπάλη καί τή μέθη καί τίς βιωτικές μέριμνες. Αὐτά τὰ ἀναφέρει πάλι ὁ Χριστός, γιά ὅλους τους ἀνθρώπους, ἰδιαίτερος γιά τοὺς ἀνθρώπους τῶν ἐσχάτων, πού δέν θά μπορέσουν νά διακρίνουν τόν ἀντίχριστο. Ἡ κραιπάλη, ἡ μέθη καί οἱ ἀγχώδεις βιωτικές μέριμνες τυφλώνουν τόν ἄνθρωπο.

Σ' αὐτό τό σημεῖο θά μπορούσε κάποιος νά πεῖ ὅτι, ἐμεῖς οὔτε ἀπιστία ἔχουμε, οὔτε κακή προαίρεση, οὔτε ἀγνοοῦμε τό λόγο Θεοῦ, οὔτε ζοῦμε ἐν κραιπάλῃ καί μέθῃ καί μέ μέριμνες βιωτικές. Ἄν πραγματικά δέν ὑπάρχουν αὐτά, ὁ διάβολος δέν σταματάει μέχρι ἐδῶ. Ἔχει μία ἄλλη μέθοδο πίο πονηρή, πίο ὑπουλη. Συστηματικά καί μέ φοβερή ἐπιμονή (δαιμονική), μᾶς σπρώχνει νά ἐπαναλαμβάνουμε τίς ἴδιες ἀμαρτίες, τίς μικρές ἢ τίς μεγάλες, καί ἔτσι σιγά – σιγά καί ἀνεπαίσθητα μᾶς τυφλώνει, καί χάνουμε ἀπ' τόν πνευματικό μας ὀρίζοντα τόν Κύριο. Φθάνουμε στήν ἀπιστία, καί ἔτσι ζοῦμε τή ζωή μας δουλεύοντας στό μαγγανοπήγαδο τοῦ διαβόλου.

Ἀγαπῆτοί μου ἀδελφοί, σκοπός μας εἶναι νά κρατοῦμε καθαρῇ τήν καρδιά μας, γιά νά εἶναι ἀνοικτά τά μάτια μας. Γιά νά μπορούμε νά βλέπουμε τόν Κύριο, τόν Ἰησοῦ Χριστό. Ἔτσι δέν θά περνᾶ κανείς λογισμός ἀπιστίας ἢ ἀνυπολογίας.

Ὁ Κύριος τό διαβεβαίωσε: «Μακάριοι οἱ καθαρὸί τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τόν Θεόν ὄψονται». Καί ὅπως ὁ Συμεών ὁ Θεοδόχος καί ἡ Ἄννα ἡ προφήτις εἶδαν τήν Θεία φύση στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ, ἔτσι καί ἐμεῖς θά μπορούμε νά βλέπουμε τόν Ἰησοῦ ὡς Θεάνθρωπο. Χριστό! Μεσοσία! Λυτρωτή!

Μέ πολλή ἀγάπη Χριστοῦ

ο Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Α. Βασιλείου